

Publicerad 2008-12-09 11:48 av swimsus@gmail.com

En vårdande karaktär

Katrin har en spetsig näsa
och ca 200 cm skavande fläsk kring midjan.
Tunga steg fyller ett eko i korridoren
på äldreboendet och bildar ett
vakuum tillsammans med morgonblöjor och
ångest.

Jag hatar Katrin och håller mig undan
men kompakt andedräkt drar mig tillbaka
och skapar ett tvångsmässigt beteende
av påtvingat tålamod.
Katrin är som en seriefigur nerklottad av
någon svart galghumoristisk naziledare
ingen skrattar åt.
Kanske skulle hon själv skratta om det bara
inte gjorde så satans ont i henne.
Inkontinensbesvär.

Katrin delegerar uppgifter som favoritsyssla.
Allt från golvsvabb till medecinutdelning.
Karlarna hon arbetar med är enligt henne
inga riktiga män utan små pojkar hon måste
uppföstra.
You cant handle me, tänker hon medan hon
med spydig röst påpekar just detta på
morgonrapporten.

Kollegorna tuggar och sköljer i tystnad ner
ostmackorna med kaffe och ilska.
När någon liten människa talar intar hon
en obehagligt avaktande blick medan hon
tänker ut någon cynisk kommentar.
Bakom smala ögon döljer sig en hjärna som
programmerats till att misstro
allt och alla.

Jag hatar Katrin.
I morgon ska jag döda henne.

Just den tanken fick Katrins exman
något år innan de till sist gick skilda vägar.
Livets ord och ett sadistiskt inslag av förståelse
för den andres bokstavssjukdom förde de samman.
När Katrins man i början lät bli att påpeka
hennes onormalt spetsiga näsa och tjocka lår
förväxlade hon detta med kärlek.
De gifte sig alltså och så förblev tills den dagen
hennes man inte längre stod ut.
Katrins dröm om att detta skulle bli mannen
som skulle rädda henne från ensamheten
och komunalt färdmedel gick i stöpet.
Hennes hopplösa brist på insikt hade varit
som en trogen följeslagare under större delen
av hennes liv. En vän som jagade bort alla
som kom nära.

Nu jobbar Katrin med mig på en vårdavdelning
trots att hon inte ens kan stava till empati
och omsorg.
Men prata kan hon. Delegera kan hon.
Vår chef tycker detta är tillräckligt och kravlar
sedan iväg längs korridorerna in till sin håla
och stänger dörren som det står
"samtal pågår" på.
Katrin går och försummar en äldreboende
och går sedan hem under benämningen
"vab".

Samhället är fel överallt.
Så i morgon ska jag döda Katrin och gå
till jobbet som om inget alls hade hänt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren swimsus@gmail.com med Poeter.se id #2060 innehar upphovsrätten